

4. Kas sellisel juhul nagu põhikohtuasjas on kaebuse esitanud äriühingul õigus maha arvata käibemaks kinnisasja — Sofias asuva kahte korrust läbiva korteri ostmisel?

(¹) ELT L 347, lk 1.

5. aprillil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-164/11)

(2011/C 186/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: W. Mölls)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid, et kohandada oma elektrienergia maksustamise süsteemi vastavalt direktiivi 2003/96/EÜ (¹) sätetele, hoolimata selle artikli 18 lõike 10 teises lõigus sätestatud üleminekuperioodi lõppemisest, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagi, et hoolimata kostja suhtes kehtiva üleminekuperioodi lõppemisest, milleks on 1. jaanuar 2009, ei ole ta kohandanud kõiki elemente oma elektrienergia maksustamise süsteemis direktiivi sätetele vastavaks. Prantsuse ametiasutuste sõnul võttis ta 7. detsembri 2010. aasta seadusega nr 2010-1488, mis võeti vastu ja jõustus peale põhjendatud arvamuses antud tähtaja lõppemist, siseriiklikusse õigusesse nimetatud direktiivi sätteid üle. Komisjoni sõnul tuleb käesolevat hagi käsitleda esitatuks siseriikliku õiguse olukorra suhtes, mis oli kohaldatav põhjendatud arvamuses ette nähtud tähtaja lõppemise hetkel.

Komisjon märgib, et igal juhul ei ole Prantsusmaa kohandanud kõiki elektrienergia maksustamise süsteemi elemente selliselt, et need vastaksid direktiivi sätetele. Seega ei nõustu hageja siseriiklike ametiasutuste argumendiga, mille kohaselt ei keela direktiiv kõrgemate aktsiisimaksude ümbersuunamist vastavalt asjaomastele geograafilistele piirkondadele. Vastupidi kehtestab see ühtse maksumäära põhimõtte kõigi samas liikmesriigis olevate elektritarbijate suhtes ning loetleb piiratud artiklites 5, 14, 15 ja 17 erandid sellest põhimõttest.

Lisaks ei nõustu komisjon Prantsuse ametiasutuste poolt kaitstava väitega, et „kinnipeetud tariifide erinevused“ ei too kaasa pettuse riski, ei sisalda ettevõtjatele ühtegi täiendavat tasu ning ei kujuta endast takistust välismaistele teenuseosutajatele turuletulekuks.

(¹) Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, lk 51, ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 18. aprillil 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) versus Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Kohtuasi C-179/11)

(2011/C 186/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI).

Vastustaja: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiviga 2003/9/EÜ (¹) on selles ette nähtud vastuvõtu miinimumtingimused tagatud taotlejatele, kelle puhul varjupaigataotluse saanud liikmesriik otsustab nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003 (²) alusel pöörduda teise liikmesriigi poole, keda ta peab selle taotluse läbivaatamise eest vastutavaks, selle teise liikmesriigi poolt vastu- või tagasivõtmise menetluse ajaks?

2. Kui vastus sellele küsimusele on jaatav:

a) Kas esimesel liikmesriigil lasuv kohustus tagada vastuvõtu miinimumtingimused lõpeb palve saajaks oleva riigi nõustuva otsuse tegemise hetkel varjupaigataotleja tegelikul vastu- või tagasivõtmisel või mis tahes muul hetkel?